

Broedvogels op de Meinweg

Door Leo Koster

De aankondiging stond in Het Schrijvertje, jaargang 36, nummer 2; de gidsen Coen Cox en Huub Loete. Doch rond 07.00 uur op zaterdag 16 mei 2026 op de parkeerplaats van rijstal Venhof moet Coen het alleen doen, Huub geniet in het buitenland van een verdiende vakantie.

Zestien personen hebben wel interesse. Coen hoopt dat we 60 vogelsoorten zullen horen c.q. te zien zullen krijgen. Een pauwhaan begroet ons, maar dat geldt ook voor de zanglijster en roodborst. In het begin een beetje motregen, maar we zijn niet van suiker dus dat deert ons niet. Via een smal paadje wandelen we door het bosgebied, we horen de bonte vliegenvanger en zien een buizerd.

We zien droge greppels, het zijn echter loopgraven. Via een betonnen bruggetje, met links een poel, wandelen we verder. Volop brem in bloei; voor het talud van de IJzeren Rijn gaan we naar rechts. Een deel van een tankgracht. We horen de wiewaal, langs het spoor hebben schapen de vegetatie kort gehouden. De roep van een baltsende fazanthaan. We horen een vlugge merelzang; het is de zang van de tuinfluit. Een makkelijke vogel is de tiftjaf, deze roept namelijk zijn eigen naam. De zingende fitis.

De Amerikaanse vogelkers, bospest, staat bijna in bloei. Een merel zoekt een andere plek, de koekoek en de zwarte kraai. Een kapotte paal uit de 20 sculpturen van 'Mein Bomenkunstroute' ligt op de grond, het betreft sculptuur 11: Vlodrop-Station, klein maar fijn en 1890, het is een creatie van Roel van Wijlick.

We steken de 150 jaar oude IJzeren Rijn over, in een afgerasterde omheining zijn bomen aangeplant, dit naar aanleiding van de grote brand in 2020. We zien de boompieper die een parachutenvlucht uitvoert. We horen de grasmus en de "lach" van de groene specht. In eerste instantie zien we twee wiewalen, we denken dat er in totaal wel 4 wiewalen rondvliegen. Hulst groeit hier ook. We komen bij de houten uitkijktoren, de trap naar boven is afgesloten, de toren zou niet meer veilig zijn.

We zien een veegplek van het ree, een klein boompje is door de reebok flink beschadigd. Geroffel van de grote bonte specht. Op het zandpad duidelijk verse wroetsporen van het wilde zwijn. Iemand hoort het typische geluid van de grauwe klauwier, een rode-lijst soort en inderdaad even later krijgen we deze prachtige vogel in beeld. De bijzondere geluiden van de zwarte specht worden genoteerd. We wandelen langs zwarte dennen en horen de gekraagde roodstaart. Veel mensen hebben een hulpmiddel bij zich om vogelgeluiden op naam te brengen, bijvoorbeeld Merlin Bird ID app. We zien de gaai, het Vlaamse is ervan af, maar nu wordt gezegd dat het Vlaams komt van "vlammende" vanwege zijn roodbruin verenkleed en het zou niets te maken hebben met Vlaanderen. We mogen tegen deze vogel weer Vlaamse gaai zeggen. We krijgen twee zwarte spechten in beeld, één zit prachtig tegen een berk.

Bij een houten schuilhut gaan we naar links en komen in een heidegebied. Kruipbrem in bloei en het zonnetje warmt ons op. We horen en zien de boomleeuwrik en putters. Het muizenootje bloeit bijna. Twee wilde eenden vliegen over, een ree zoekt door de struikheide naar een andere plek. In de buurt van de Rolvennen vliegen zowel huis- als boerenzwaluwen, in de topjes van een struik zit de roodborsttapuit. Op het ven een paartje Canadese ganzen en dodaarzen die even later

de hinnikende roep laten horen. Uit het ven ook het gekwaak van groene kikkers, langs de rand het witte vruchtpluis van het veenpluis. We komen bij Geluksplek 14: Het Rijk van de Elfen, één van de 26 Geluksplekken in Roerdalen. We wandelen een deel van de route terug, opvallend de diverse meerstammige zomereiken. Dat hier een grote brand heeft gewoed is nog duidelijk zichtbaar aan verbrande bomen. Langs het zandpad groeien blauwgrijze pollen buntgras. We wandelen langs een poel die naar mijn mening veel groter is geworden dan dat die was; de bever heeft hier namelijk een beverdammetje aangelegd zodat het water wordt opgestuwd. Een zoelplek van het wilde zwijn op het zandpad is duidelijk te zien. De grens, de Bosbeek, met het grote Duitsland ligt vlak achter deze poel.

Op het zandpad hebben wilde zwijnen naar wat eetbaars gezocht, hele stukken zijn omgewoeld. Tussen de struikheide valt de bloeiende brem zo prachtig op. We horen zowel de zwarte- als gekraagde roodstaart. Tussen de struikheide heeft men jonge jeneverbesstruiken geplant, één exemplaar ziet er slecht uit. We wandelen langs een grote winteraik, twee torenvalken vliegen boven ons. We volgen het rolstoelenpad. Zowel dorre- als nieuw opkomende adelaarsvarens langs het pad. Een witte kwikstaart in de buurt van een ouderwets bewerkt akkerlandje.

We steken de Bosbeek over waar gelukkig wat water in staat. Bij de Bosbeek heeft iemand de grote gele kwikstaart met jongen vastgelegd op foto. Uit de vegetatie de zang van de zwartkop. Een paardenroute is, door de regen van de laatste tijd, voor een deel veranderd in een nieuwe "Bosbeek". Tweeëndertig ogen zien ontzettend veel, nu worden er 3 overvliegende lepelaars gespot. Het geluid van de veldkrekkel. Net achter grensmaal 407, met ernaast een hardstenen paaltje voor de Rijksdriehoekmeting, gaan we het Duits gebied in. Lelietje der dalen, het dalkruid en de salomonszegel groeien bij elkaar in de buurt. We horen de staartmees. Het smalle bospad komt langs een poel die omzoomd is met gagel. We wandelen richting het Melickerven, Grenzbahn Sud 8, we horen de fluiter en zien hier ook weer loopgraven. Via hulppaal 407B komen we weer op Nederlands gebied, een Stillegebied. De winterkoning. Op het Melickerven, met grote ronde drijfbladeren en een enkele witte waterlelie, echtpaar nijlgans met 7 jongen, meerkoet, wilde eend, waterhoen en dodaars. Gierzwaluwen en langs de rand van een plas een blauwe reiger. We zien een graspieper en het mannetje van de geelgors.

Langs dit zandpad met een degelijke afrastering zijn op diverse plekken wildwissels te zien. Aan punten van prikkeldraad hangen de stevige-, zwarte haren van het wilde zwijn. Bloeiend vingerhoedskruid, look zonder look en stinkende gouwe langs het zandpad. Parallel aan de IJzeren Rijn wandelen we naar Venhof; de lastig te bestrijden Japanse duizendknoop groeit hier. Vals salie staat nog niet in bloei, ook hier heel veel vingerhoedskruid. We horen de kuifmees en gekraagde roodstaart. We komen bij de verwijderde spoorrails bij spoorwegovergang, Wachtpost 5 en via rijstal Venhof wandelen we naar de parkeerplaats. Huismussen bij de paardenstallen. Coen heeft op zijn papiertje 54 vogelsoorten geschreven, we hebben de 60 soorten net niet gehaald.

Einde rond 10.22 uur. Coen wordt bedankt voor de fraaie route en de uitleg, we hebben bijzondere waarnemingen gedaan.